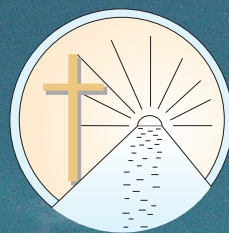

SIONS

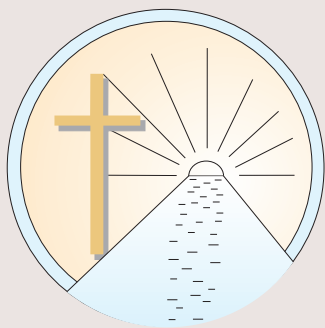
Missionstidning

Nr 11/2023

*När Människosonen kommer i sin härlighet
och alla änglar med honom, då ska han sätta sig
på sin härlighets tron. Och alla folk ska samlas
inför honom, och han ska skilja dem från varandra
som herden skiljer fåren från getterna.*

MATTEUSEVANGELIET 25:31-32

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Maria Sundkvist, Ida Snell-
man, Kristian Gäddnäs,
Magnus Enlund, Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Printed
Communication Oy Ab

SIONS

Missionstidning

Nr 11/2023

REDAKTÖRENS HÄLSNING Domsöndagen:

Kristus sitter på domarsätet 4-5

Från död till liv 6-7

Vakna upp! en stämma bjuder 8-9

UNGDOMSFLIK Att stilla sig inför Gud 10-11

BARNATRO Jag är ... 12-14

Parweekend i Punkaharju 15-17

Profeten som flydde Gud 18-19

Centrala ord i Bibeln: Guds lag 20

Guds barmhärtighet 21

Annonser och information
om prenumerationer 22-23

Till klangen av harpor 24

Kommande helgdagar

4.11.2023 • Alla helgons dag • MATT 5:1-12 • *De heligas gemenskap*
5.11.2023 • 23:e söndagen efter pingst • MATT 18:15-22 • *Förlåt varandra!*
12.11.2023 • 24:e söndagen efter pingst • LUK 12:4-7 • *Medborgare i två riken*
19.11.2023 • Uppbrottets söndag • MARK 13:33-37 • *Vaka!*
26.11.2023 • Domsöndagen • MATT 25:31-46 • *Kristus, Herre över allting*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Schmalkaldiska artiklarna / Tredje delen

/ Om papisternas falska bot

Det har varit omöjligt för dem att lära rätt om boten, emedan de icke på rätt sätt känna vad synden är. Ty, såsom ovan sagts, ha de ingen rätt uppfattning om arvsynden, utan säga, att människan har sina ofördärvade krafter i behåll, att förnuftet hos henne kan hava en rätt insikt och viljan kan rätt handla därefter, så att Gud förvisso giver henne sin nåd, när hon med sin fria vilja gör så mycket som på henne ankommer.

Härav följer nödvändigtvis, att människan skulle göra bot endast för onda tankar, till vilka hon givit sitt bifall, samt onda ord och onda gärningar, som hon med sin fria vilja hade kunnat underlåta – ty den onda böjelsen, lustan och begärelsen anse de icke vara synd.

Denna bot låta de bestå av tre delar: ång-

er, bikt och gottgörelse, vartill fogas tröst och försäkran, att om människan fullgör rätt ånger, bikt och gottgörelse, hon därmed har förtjänat syndernas förlåtelse och betalat sin syndaskuld inför Gud. Så hänvisa de i boten människorna att förlita sig på egna gärningar. Härav härleder sig följande ord, uttalade i samband med att man på predikstolen undervisade folket om den allmänna bikten: "Låt mig, o Gud, få leva, till dess jag hunnit göra bot för min synd och bättra mitt liv."

Här tänkte man icke på Kristus och icke på tron, utan man hoppades att med egna gärningar inför Gud övervinna och utplåna synden. I den avsikten blevo också vi präster och munkar, att vi mot synden skulle ställa oss själva. +

HÖSTENS MÖTES- KALENDER

4–5.11:	Risöhall (Alla helgons helg)
11–12.11:	Punsar
18–19.11:	Flynängen, Näs
25–26.11:	Närvilä, Bosund
2–3.12:	Risöhall, Lepplax

Se till, bröder, att ingen av er är ond och trolös i sitt hjärta och avfaller från den levande Guden. Uppmuntra varandra varje dag, så länge man kan säga i dag, så att ingen av er låter sig förledas av synden och förhärdat sig. Ty vi har del i Kristus om vi ända till slutet orubbligt håller oss till samma grundval som i början. Det heter: Om ni hör hans röst i dag, förhärda inte era hjärtan som under upproret.

HEBREERBREVET 3:12–15

Domsöndagen: Kristus sitter på domarsätet

När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då ska han sätta sig på sin härlighets tron. Och alla folk ska samlas inför honom, och han ska skilja dem från varandra som herden skiljer fåren från getterna.

Matteusevangeliet 25:31–32

DOMSÖNDAGEN AVSLUTAR KYRKOÅRET.

Under året har vi i evangelietexterna ännu en gång fått följa Kristi frälsningshistoria från början till slut. Syftet med kyrkoårets uppbyggnad är att genom Guds Ord om och om igen förkunna hela evangeliets rike-dom.

På domsöndagen ställs vi inför det högsta domarsätet, vars domar vi inte kan överklaga till någon högre instans. När Gud, Kristus själv, sätter sig till doms, till vilken instans kunde vi då efteråt överklaga?

Gud har uppenbarat sig själv i Bibeln så att vi ska kunna förstå något av vad Han är. Under de yttersta tiderna, det vill säga från och med Jesu födelse, har Han uppenbarat sig själv i sin Son och i vad Kristus är och vad Han har gjort för oss. Guds kärleks ansikte lyser över oss i Hans Son. Det här berättar »Lilla Bibeln« för oss: *Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son ...* (Joh 3:16). Kristus förbarmade sig, gav nytt mod, var långmodig. Har undervisade om och om igen och repeterade det Han tidigare undervisat, så att Hans lära skulle slå rot i

apostlarna. Han tillrättavisade, förebrädde, varnade och berättade också om den kommande domen. Jesus uppmanade sina efterföljare att förbereda sig för domedagen, vara beredda att träda fram inför Gud.

På domedagen kommer alla som tror på Jesus att räddas. Så lär åtminstone Bibeln oss att vänta på den. För en troende är den nämligen inte så mycket en domedag som den är Kristi konungaväldes dag. På domedagen får vi se och uppleva den nya skapel-sens gryning i dess fulla kraft och härlighet. Vi får en ny kropp, vi går in genom dörren till Guds stad och får med alla i Kristus heliga fira gudstjänst, där vi med varje cell i vår kropp lovprisar och tackar för frälsningens gåva, Lammet, som slaktades för våra synders skull! Den dagen är frälsningens dag!

Vi lever i år 2023. I vår apostoliska trosbekännelse bekänner vi att Kristus i dag »sitter på Guds högra sida«. Den yttersta dagen ligger ännu framför oss. I dag är Kristus nådastolen, till vilken varje människa är kallad att ta sin tillflykt, för att där få syndernas förlåtelse. Det får vi höra i evangeliet, som

den helige Ande förkunnar för oss genom Ordet och sakramenten.

Paulus skriver om nådastolen i kapitel tre i Romarbrevet. Han börjar med att visa att alla människor, precis alla från den minsta till den största, är endast syndare och dömda av Guds heliga lag. Det här innebär att domen har förkunnats redan i samma stund som människan syndat. Den yttersta domen är endast ett slutgiltigt stadfästande av den domen. En människa utan Kristus är dömd redan medan hon lever, och hon måste få den hjälp som ger också henne frälsningen som förvärvats genom Kristi försoningsverk.

Paulus går över från dom till evangelium, det vill säga till att berätta hur Guds hat mot synden blir stillat och hur människan kan ta emot nåden personligen. För judiska läsare var nådastolen ett känt begrepp. Nådastolen var locket på förbunds-

arken i templets allra heligaste, och där var Gud osynligt närvarande. Locket bestänktes med försoningsblodet på den stora försoningsdagen, och folket fick än en gång erfara att Gud är nådig och har låtit sig blidkas tack vare offerlammets ställföreträdande försoningsblod. Paulus säger att i det nya förbundet är Kristus nådastolen, och Hans blod har verkat den slutliga och fullkomliga försoningen för alla som kommer och tar sin tillflykt till Kristus. Det har varit Gud Faderns frälsningsplan. Av det här förstår vi att Gud Fadern har välsignat också oss med Kristi blod när vi blev kristna genom den helige Andes verk. Därför får vi frimodigt närma oss Honom också på domens dag.

Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de förklaras rättfärdiga som en gåva, av hans nåd, därför att de är friköpta av Kristus Jesus. Honom har Gud ställt fram som en nådastol genom tron på hans blod (Rom 3:23–25).

Av det här förstår vi att Gud Fadern har välsignat också oss

med Kristi blod när vi blev kristna genom den helige Andes verk. Därför får vi frimodigt närma oss Honom också på domens dag.

När vi förstår tryggheten som Kristi nådastol ger, får vi med frimodigt och ödmjukt sinne läsa domsöndagens evangelietext: *När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då ska han sätta sig på sin härlighets tron ...* Vi vet att domen för vår del redan är given, vi har blivit välsignade med Faderns välsignelse.

Vi får också i dag tro våra synder förlåtna i Jesu namn och försoningsblod. Herre, förbarma dig över oss!

Guds frid! ✚

Vesa Pöyhtäri

Från död till liv

ALLT HAR SIN TID - GLÄDJE OCH TACKSAMHET

EN AV SÖNDAGARNA som normalt infaller i november, den 25:e söndagen efter pingst, har som första läsning Predikaren 3:1–11 med rubriken *Allt har sin tid*.

Allt har sin tid, allt som sker under himmelen har sin tid (Pred 3:1). Predikaren räknar sedan upp en hel del saker som är varandras motsättningar.

Födas har sin tid och dö har sin tid, plantera har sin tid och rycka upp har sin tid (Pred 3:2). Denna vers blev konkret för oss i vår familj senaste sommar när mamma, fridfull och lugn, fick flytta till det himmelska hemmet i tron på sin frälsare. *Födas har sin tid och dö har sin tid*. Två så motsatta händelser i en människas liv med den likheten att vi ingenting kan göra åt dem.

Dina ögon såg mig när jag ännu var ett outvecklat foster. Alla mina dagar blev skrivna i din bok, de var bestämda innan någon av dem hade kommit (Ps 139:16). Som föräldrar kan vi be att Gud välsignar oss med barn, men Gud ger oss dessa gåvor om, och när, Hans tid är inne. På samma sätt är det när en nära anhörig blir sjuk. Vi ber naturligtvis om tillfrisknande och krafter. Gud hör bön, det behöver vi inte tvivla på, men våra dagar är räknade. Därför sker också avslutningen av livet helt enligt Guds plan oberoende av våra böner.

Undantag finner vi dock i Bibeln, t.ex. i Andra Konungaboken 20 i berättelsen om Hiskias sjukdom. Gud är allsmäktig ännu i dag. Vi gör dock gott i att lägga allt i Guds händer och be: ”Ske din vilja!” På så sätt undviker vi många onödiga bekymmer.

Kasta bort stenar har sin tid och samla ihop stenar har sin tid. Söka upp har sin tid och tappa bort har sin tid (Pred 3:5–6). Predikaren lär oss hur Herren är med oss också i väldigt små saker. Herren är alltså med oss i allt!

Trots att Predikaren ibland, ur ett mänskligt perspektiv, uppfattas som en bok som andas en pessimistisk livssyn med att utropa att *allt är fåfängligt* är det säkert inte Guds mening att en kristen skall förhålla sig negativ till livet. Guds ord vill lära oss att ett liv i ogudaktighet inte lönar sig i längden. Det bästa för människan är att ta emot och använda de gåvor som Gud ger oss till glädje både för oss själva och vår nästa.

Jag insåg att det inte finns något bättre för dem än att vara glada och göra gott så länge de lever. Och när en människa äter och dricker och finner glädje i sin möda, då är också det en Guds gåva (Pred 3:12–13). Som människor tänker vi ofta i termer som från vaggan till graven.

Bibelns budskap är: när Gud ser på oss

genom Jesus blir verkligheten det omvända enligt vår rubrik: Från döden till livet! Vägen till himmelen stängdes för människan i syndafallet. Jesus öppnade den på nytt för oss genom sitt lidande, död och uppståndelse. Som en följd av att vi tror på Guds ord gäller också löftet om uppståndelsen oss. *Ske dig som du tror*, så säger Jesus själv. Äger du Jesus, äger du allt!

Allt har sin tid. Så också för mig. År 2019 blev jag kallad att tjäna i LFF. Efter en viss tids tvekan tackade jag ja till tjänsten som verksamhetsledare för hemlandsmissionen inom LFF. Genast från början fick jag erfara en stor glädje av att få arbeta i Herrens tjänst. Det har varit den mest givande tiden i hela mitt yrkesverksamma liv, vilket varade nästan 50 år. Glädje och tacksamhet är utan tvivel det som jag närmast känner i mitt hjärta när jag försöker forma mina tankar i ord. Jag har fått arbeta i ett fint kollegium och jag har fått uppleva många intressanta människomöten, både inom och utanför organisationen.

Arbetet med Radio LFF, som blivit en stor del av vår verksamhet, kom plötsligt och oväntat på oss så att säga ”över en natt” när pandemin slog till i mars 2020. Förutom andakterna blev personintervjuerna mitt ansvarsområde i programutbudet. I Radio LFF:s arkiv finns i skrivande stund ca 1 000 program med undervisning för barn, unga och äldre, vardagssamtal, intervjuer, äktenskapsundervising, musikprogram, andakter, möten m.m. som du kan lyssna på via www.lff.fi/radioarkiv.

Radio LFF (98.0 MHz) sänder program på vardagar ca kl. 6.30–22.00. Under veckosluten sänder vi från möten.

LFF:s styrelseordförande Olav Vikström avtackar verksamhetsledare Per-Ole Hjulfors. Avtackandet skedde i samband med det sista styrelsemöte där Per-Ole Hjulfors deltog som sekreterare.

När jag nu med glädje och tacksamhet går in i ett nytt skede i livet önskar jag min efterträdare Daniel R Asplund glädje och Guds välsignelse i arbetet som verksamhetsledare för LFF:s hemlandsmission enligt missionsbefallningen (Matt 28:18–20) som ligger till grund för all verksamhet i LFF.

Filipperbrevet 4:4: *Gläd er alltid i Herren!* Gud är god! +

Per-Ole Hjulfors
Verksamhetsledare emeritus, LFF

”Törnet byter
du i palmer
och sorgerop
i glädjepsalmer.

Vakna upp! en stämman bjuder

Friedrich Gottlieb Klopstock, cirka 1790

Översättning och bearbetning: Johan Olof Wallin

1. Vak - na upp! en stäm - ma bju - der
Vak - na upp! Stå upp, ni dö - da
som mäk - tig och hög - tid - lig lju - der
som glöm - mer ti - dens ve - der - mö - da
till al - la gra - vars djup en gång. 1. i dö - dens dva - la, tung och 2. lång.
Guds röst når fram till er, ty nat - ten är ej
mer. Da - gen kom - mer: den sis - ta dag, den störs - ta
dag, den kom - mer ef - ter Guds be - hag.

Jord och hav och himlar bävar,
och Herrens änglar nedersvävar.
Nu kommer han, Guds egen Son.
Djupen öppnas, berg ses falla
och Adams barn församlas alla
med hopp och fruktan kring hans tron.
Här blir det fröjd och gråt,
han skall dem skilja åt som en herde.
De trogna då skall kronan få,
men bort de onda måste gå.

Jesus, mig din ankomst gläder,
där jag i dina fotspår träder
på törnestig, av sorger böjd.
Törnet byter du i palmer
och sorgerop i glädjepsalmer.
Nu kan jag se min grav med fröjd.
När, efter mödan trött,
en stund jag sovitt sött
i dess skugga, du väcker mig
så nådelig till evig frid och fröjd hos dig.

ATT STILLA SIG INFÖR GUD

BILD: PATRICK FORE • UNSPLASH.COM

HAR DU NÅGON GÅNG lagt undan din telefon och suttit i stillhet en stund? Det kan vara mycket skrämmande men jag tror att det är ytterst hälsosamt. När novembermörkret tätnar kan det kännas bakvänt för oss att lägga undan medierna. Därför tror jag det finns skäl att fråga: Har medier fått en för stor plats i våra liv?

Det är ibland skrämmande att stanna upp och lyfta fram sin ångest, sina problem och sina synder till Herren. Du kanske hellre skulle vilja gömma dig i mediedjungeln eller i något annat. Vi kan bli för beroende av något, till den grad att det blir en falsk trygghetsfaktor. Herren, däremot, kallar dig att stanna upp, vara stilla och omvända dig från din falska trygghet och sätta ditt hopp till honom.

Kanske känns det märkligt att vara stilla i tillit när striden rasar. Kanske någon tänker: Vi måste göra något, annars går vi under. Israels folk, beskrivet i Jesaja 30, tänker felaktigt när de säger: *Nej, vi tänker fly på hästar*. När hotet hägrar vill de fly undan på

snabba hästar. Jag tror att det på många sätt stämmer in på vår tid också. När vi är tyngda av något så kanske vi tittar på en rolig video som tar bort vårt fokus från det svåra. Men vi har fortfarande kvar vår oro och våra synder när vi har slutat vår videokarusell, för det blev väl knappast bara en video.

Utan Kristus har vi inget bestående skydd. Allt annat skydd är fåfängligt. Sociala medier vi flyr in i, nöjet och det intressanta leder för det mesta bort fokuset från Gud och galopperar ofta snabbt bort med oss från de gröna ängarna som Gud har gett oss. Guds ord får tyvärr ofta vänta och blir för oss oläst och oviktigt. Tänk så mycket spild tid med korta videor och personer vi följer.

Fundera tillsammans: har vi för stor omsorg om hur människor lever sina liv på vår skärm medan Gud, familjen och vänkretsen blir lidande? Har vi tappat kontrollen?

Vi ska ha omsorg om andra människor och lyssna in deras känslor och tankar. Det får ändå inte bli på bekostnad av att vi

stänger av Guds ords kanal när vi ser konflikter mellan Guds och människors tankar. När vi lär oss budorden ser vi att den första tavlan handlar om relationen till Gud medan den andra handlar om nästan. Vi kan inte leva efter Guds bud om vi inte följer Gud först, så enkelt är det. Det första budet handlar om att lita endast på Herren. Men det är inte enkelt att följa Guds bud, nej, det är rent av omöjligt.

Om du har tappat kontroll över rodret ska du överlämna rodret åt Herren. Bekänn dina synder, din likgiltighet till att lyssna och läsa Guds ord, ditt skvaller, din egen stolthet, ja, kasta alla dina synder på Herren.

Då kommer Han att styra in dig på trygga farleder. Då måste fienderna som vill dra bort dig från Herren konstatera precis som egyptierna, när Herren ingrep (läs 2 Mos 14:24–25): *Vi måste fly för Israel! Herren strider för dem mot Egypten.* Jesus har vunnit seger åt dig på Golgata kors för 2 000 år sedan. Han är Guds lamm som bär världens synd. Om det är hela världens synd, så är du inte utesluten. Oavsett hur stor syndabörda vi bär på kan Herren ta sig an oss. Ja, Han har redan gjort det. Han och endast Han kan ge oss hel och full förlåtelse. Det som var och är omöjligt för människor, det kan Gud göra. Guds Son Jesus uppfyllde den stränga lagen som i korthet handlar om att älska Gud över allt och vår nästa som oss själva. Inte kan väl någon av oss höja sig över någon annan och säga: Jag har aldrig flytt på snabba hästar, jag har aldrig haft någon annan tillflykt än Herren. Nej, alla har vi syndat och gör det ofta. Men i Jesu blod finns förlåtelse.

Var finns då Herren idag annan tillflykt än Herren?

Herrens hjälp kan komma från oväntade håll. Trots att han inte behöver några medhjälpare så använder han ofta enkla

människor som medhjälpare. Guds tjänare Mose lyfte staven på Guds befallning och röda havet klövs itu. Men det är inte så att Mose prisas, utan det är Gud som blir prisad i Israels lovsång.

Att umgås med kristna kamrater är viktigt. Har du inga, så är det ett viktigt böneämne för dig. Att du åtminstone skulle få en god kristen kamrat. Jag har en positiv utmaning till er ungdomar som umgås i olika kamratgäng. Ha alltid med er en andaktsbok i bilen, väskan eller i mopeden. Be bönen Fader vår och läs andaktsboken tillsammans någon gång under kvällen. Gud använder många gånger svaga tjänare, eller redskap, för att föra ut ordet. Goda andaktsböcker kan vara redskap som förklarar Guds vilja och Bibelns budskap för oss på ett lättfattligt sätt. Ta vara på det, läs det bland kamraterna och låt Gud tala och trösta er.

Trogna predikanter och präster har även den uppgiften, dvs. att förklara Guds ord för oss och låta oss få del av Guds goda gåvor där förlåtelsen är en av de största gåvorna. Gå dit där ordet predikas även fast det ibland känns som att man får så lite. Guds ord har löfte om att det är levande och verkamt.

Till sist: Kom ihåg, Guds älskade ungdom, Guds förlåtelse gäller dig som i all svaghet tror på Jesus. Varje dag misslyckas vi att följa Guds bud och lägger hans ord till sidan, men varje dag täcker Jesu fulla förlåtelse dig och gör dig till en ny skapelse som har en förnyad vilja. Vandra i förlåtelsen och ge den vidare åt andra. Som kristna är vi ofta svaga men vi förundrar oss i stilla ödmjukhet över Guds förlåtande kraft i evangeliet. Han förlåter dig. Han bär dig.

Kristus vare lovad i evighet! ✚

Kevin Nyfelt, ungdomsarbetsledare

JAG ÄR ...

I JOHANNESSEVANGELIET BESKRIVER Jesus sig själv med hjälp av sju olika bilder. Genom de här bilderna kan vi bättre förstå vem Jesus är. Här kommer första bilden:

JAG ÄR ... LIVETS BRÖD

Nu undrar jag en sak, kära barn. Finns det någon mat som du skulle kunna tänka dig att äta varje dag i en månad? Kanske din favoritmat? I Munken och Kulan-boken *Kebab varje dag* klagade Munken på den mat de hade hemma. Det blev gräl och det hela slutade med att Munken fick prova på att äta kebab varje dag i en hel månad. »Wow, vad lyx!« kanske du tänker. Och det gjorde Munken också till en början. Men det gick fort över. Redan efter två veckor började han tycka att det kunde räcka med kebab. Och efter att ha ätit kebab i nästan en hel månad så mädde han illa och insåg att det nog var bättre med den varierande mat man hade hemma. Han bad om förlåtelse för att han klagat på maten. Det finns nog ingen mat som man vill äta jättemånga dagar efter varandra, eller vad tror du?

När Gud räddade Israels folk ur fångenskapen i Egypten så hade de inte myck-

et mat med sig. De vandrade genom öknen till Kanaan och som du säkert vet så växer det inte mycket i öknen. Där hittar man ingen mat. När det lilla de hade med sig tog slut, så började de klaga och ropa att de ville tillbaka till Egypten, trots att de hade varit slavar där. Då gjorde Gud ett under. Han gav dem vaktlar, en sorts hönsfåglar, som de kunde äta och lät det regna ner manna från himlen. Det står i Bibeln att manna var vitt som korianderfrön och smakade som tunna kakor med honung. Det här mannat åt Israels folk varje dag och det innehöll all näring de behövde för den dagen.

I Munken och Kulan-boken *Kebab varje dag* klagade Mun-

ken på den mat de hade hemma. Det blev gräl och det hela slutade med att Munken fick prova på att äta kebab varje dag i en hel månad.

”

På samma sätt
som manna var
Guds gåva åt
Israels folk och

innehöll all näring de be-
hövde, så är också Jesus
– livets bröd – Guds gåva
åt oss. Den gåvan är myck-
et större och bättre än det
manna som Israels folk fick
äta.

Blev de inte trötta på att äta manna då, på
samma sätt som Kulan blev trött på kebab?
Jovisst, och de började klaga på det också.
Egentligen borde de ha varit tacksamma
över mannat för det var ju Guds gåva till
dem så att de skulle överleva i öknen. Men
vi människor har så lätt för att vara miss-
nöjda och klaga.

På samma sätt som manna var Guds gåva
åt Israels folk och innehöll all näring de be-
hövde, så är också Jesus – livets bröd – Guds
gåva åt oss. Den gåvan är mycket större och
bättre än det manna som Israels folk fick
äta. Så här sa Jesus efter att han hade mät-
tat 5 000 män plus kvinnor och barn i öde-
marken: *Jag är livets bröd. Den som kommer
till mig ska aldrig hungra och den som tror
på mig ska aldrig någonsin törsta* (Joh 6:35).
När vi har Jesus i våra liv så behöver vi inte
sakna något. I Jesus har vi allt vi behöver
och dessutom evigt liv.

I bönen Fader vår ber vi att Gud ska ge
oss vårt dagliga bröd. Vi kan då tänka att vi
ber om mat att äta, och det får vi göra, men
det kan också betyda att vi ber om andlig
mat. Och den andliga maten har vi i Jesus
och i Bibeln, hans ord. Vi är skapade av Gud
för att leva för honom. Detta är meningen

BILD: ARTUR RUTKOWSKI • UNSPLASH.COM

med livet. Jesus kommer med liv från Gud, med hans kärlek till oss. Jesus ger oss varje dag det vi behöver, men på samma sätt som bröd måste ätas för att vi ska få näring från det, så hjälper det inte att ha en Bibel hemma om man inte läser den. På samma sätt som Israels folk behövde samla nytt manna varje dag, så behöver vi också vara med Jesus varje dag, läsa hans ord och tala med honom för att må bra. Vi kan alltid berätta för Jesus hur vi har det.

Kanske det ibland kan kännas tråkigt att gå till söndagsskolan eller bönehuset/kyrkan. Fortsätt ändå att gå dit trots att det inte alltid känns så roligt. Försök att lyssna noggrant så kommer du kanske att lägga märke till att det som blir sagt känns bra på något sätt, det känns skönt och gott i hjärtat. Så känns det när vi äter livets bröd. Vi får ny kraft av att vara nära Jesus. Det här händer också i nattvarden. Även om du kanske är för liten för att få ta del av nattvarden så är det fint att gå fram till nattvardsbordet med mamma och pappa och få del av välsignelsen från Jesus. Och även om det kanske inte

känns så speciellt varje gång du är nära Jesus, så gör det gott ändå.

Ibland när man pratar om att läsa Guds ord så säger man att man kan äta sig hungrig och svälta sig mätt. Det här kan vara lite svårt att förstå men det betyder att ju mer vi läser Bibeln och umgås med Jesus, desto hungrigare blir vi, desto mer vill vi göra det. Vi märker hur gott det är att vara nära Jesus. Och tvärtom. Om det skulle bli så att vi inte »äter« alls eller väldigt sällan, så märker vi inte till sist hur tomma vi blir. Då börjar livet kännas tomt och meningslöst.

Så ät bra mat varje dag – både vanlig mat och livets bröd!

Tack Jesus för att du är livets bröd och tack för att du gett oss det levande brödet, ditt ord. Tack för att du ger oss allt vi behöver, också mat varje dag så att kroppen mår bra. Gör oss hungriga efter ditt ord. I Jesu namn, amen. +

Kram, Sanna

BARNATRO- FÄRGLÄGGNINGS- RUTAN

Sanna skriver bland annat om nattvarden. Jesus instiftade nattvarden i samband med att han åt den sista måltiden tillsammans med sina vänner innan hans lidande skulle börja. Så här står det i Bibeln: *Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: "Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta för att minnas mig."*

© 1997 BY GOSPEL LIGHT • PERMISSION TO PHOTOCOPY GRANTED

Gruppfoto vid Kerimäki stora träkyrka.

Parweekend i Punkaharju

LFF FICK ÖNSKEMÅL om att ordna en parweekend för personer som har vuxna barn och pension inom räckhåll eller där den redan är ett faktum. Vi gjorde slag i saken och valde att åka lite längre bort både för att få tillgång till tvåpersoners rum och för att kunna hålla föreläsningar i bussen. Denna gång hittade vi ett anrikt hotell i natursköna Punkaharju där vi tillbringade weekenden. Med på vår resa som inspiratörer var Frank och Johanna Hjulfors.

Inför planeringen av resan ställde vi oss frågan vad vi behöver när vi blir äldre. Vad

är viktigt? Svaret blev att för att må bra behöver vi ha en god hälsa, både fysiskt, psykiskt och andligt. Den andliga delen av vår hälsa sköter vi om genom att umgås med Gud och hans ord både enskilt och i gudstjänstgemenskap. Det är också givande att ta del av bibelsamtal och andra samlingar med kristna vänner, så därför beslöt vi i ett tidigt skede att andakt och sång ska ingå som en naturlig del av vårt program. Resan startade med att Per-Ole höll en morgonandakt utgående från Predikarens *Allt har sin tid* och med bön om Guds beskydd

och välsignelse inför resan. Sen sjöng vi den välkända morgonpsalmen »O, du min tröst och salighet«.

När barnen är utflugna och man igen är två i huset kan det först vara väldigt märkligt och annorlunda. Jag kan tänka mig att speciellt när pensioneringen kommer emot så kommer tankar om hur man ska tillbringa sin tid. I föreläsningen om livshjulet fick vi fundera på olika delområden i livet som är viktiga. Det kan vara t.ex. relationer inom familjen, Gudsrelationen, församlingen, hälsa, fritid eller arbete. Vi fick bedöma varje enskilt område och utifrån det fundera vilka små förändringar som eventuellt

kunde göras. Något område är man kanske nöjd med medan ett annat fordrar en insats. Ibland kan det behövas en förändring eller t.o.m en helomvändning. Det lönar sig att lyssna på omgivningens kommentarer och goda råd.

Efter incheckning och en god middag på hotellet bytte vi om till fritidskläder för samlingsövningar utomhus i det vackra vädret. Kvällen avslutades med en aftonandakt av Staffan. Andakten handlade om livets gång och årstidernas växling.

Lördagen var ägnad åt vandring i Punkaharjus vackra natur. Efter morgonfrukosten packade vi en liten matsäck så vi skulle klara några timmar utomhus. Vi pausade på halva vägen vid en vacker sjöstrand och där fick vi sjunga och lyssna till en andakt av Håkan. Andakten handlade om tröstens Gud som leder oss i stort och smått och som känner oss vid namn och ger oss ny kraft.

På eftermiddagen hann vi ännu med en föreläsning med temat *När vi blir äldre*. Där fick vi tips om hur vi behöver ta hand om både vår kropp och själ. Genom vår livsstil kan vi ganska långt påverka hur vi mår men vi får komma ihåg att lyssna på vår kropp och ställa oss efter den. Huvudsaken är att vi rör på oss på det sätt som vi mår bäst av. Det är bra att skapa goda vanor.

” Det är också givande att ta del av bibelsamtal och andra samlingar med kristna vänner, så därför beslöt vi i ett tidigt skede att andakt och sång ska ingå som en naturlig del av vårt program.

Andakt och sångstund vid en vacker sjöstrand.

”

Han avslutade med att uttrycka deras tacksamhet över att vi kom. Vi som bara hade fått ta emot allt det goda som värdarna bjöd på blev kallade änglagäster.

Lördagskvällens värd Jorma Makkonen i samtal med LFF:s verksamhetsledare och en av reseledarna Per-Ole Hjulfors.

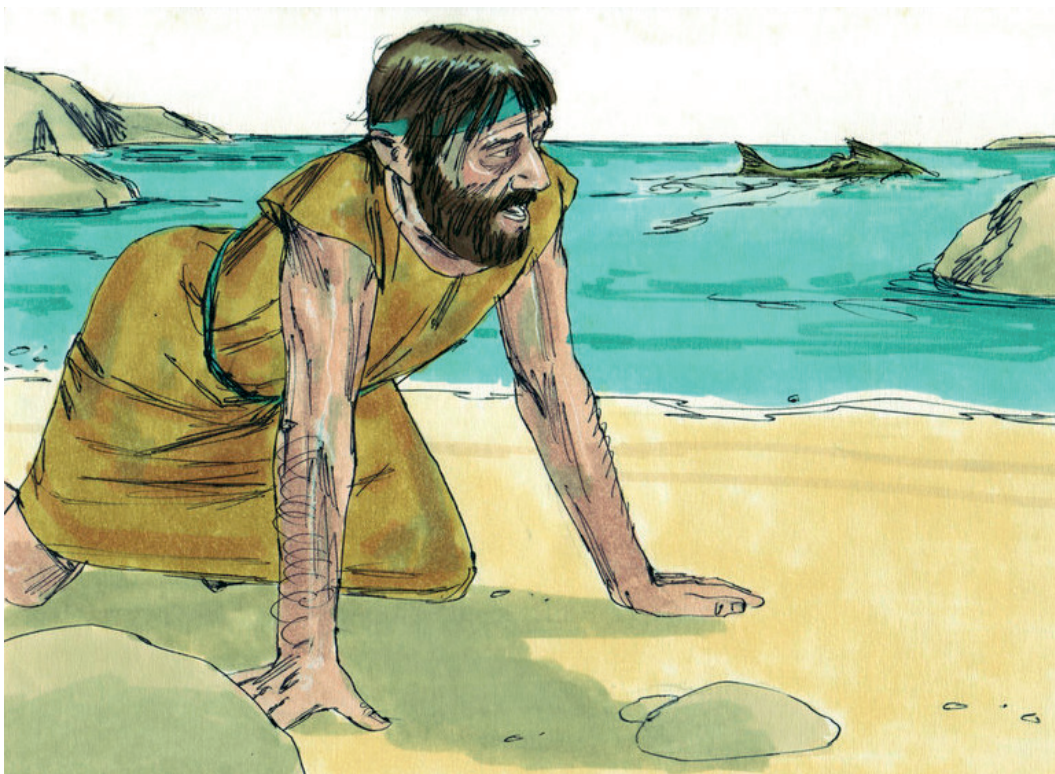

Lördagskvällens program var utannonserat som hemligt, men vi avslöjade nog vad det var fråga om innan vi körde iväg. Tack vare verksamhetsledarens kontakter så hade hela busslasten på 48 personer blivit bjudna till paret Makkonens villa i Punkaharju. Där togs vi emot av en sällan skådad gästvänlighet. Vi blev bjudna på mat och kaffe och den som ville fick prova deras bastu och simma i sjön Saimen. Kvällen avslutades med andakt av Jarmo Makkonen. Han avslutade med att uttrycka deras tacksamhet över att vi kom. Vi som bara hade fått ta emot allt det goda som värdarna bjöd på blev kallade änglagäster.

Söndagen till ära besökte vi Kerimäki stora och vackra träkyrka där Krister höll en andakt kring *kom till mig alla ni som arbetar och är tyngda av bördor så ska jag ge er vila*. Det var fin akustik i kyrkan och lätt att sjunga »Med tacksam röst och tacksam själ«. Vi åt fint strax utanför Kuopio på Koivumäen kartano.

På hemvägen fick vi ännu ta del av en föreläsning om *Hur bli en glädjespridare*. Här kan vi konstatera att vi har ett val i hur vi tänker och hur vi uttrycker oss. Vardagen blir ju så mycket trevligare om vi visar vänlighet och tacksamhet först och främst till den vi bor med, men också till andra nära och kära och till alla vi möter. Som traditionen bjuder bjöds det på lördagskorv och leverkorv i bussen. Det smakade väldigt gott! Resan avslutades med att Per-Ole ledde oss i en aftonandakt där vi tackade för Herrens beskydd under resan och bad om hans fortsatta ledning och välsignelse i våra liv. Vi fick också tacka vår fina busschaufför Johan Eklund som tryggt och vant förde oss på både mindre och större vägar. Som reseledare fungerade Per-Ole Hjulfors tillsammans med undertecknad. ✚

Ann-Christin Snellman,
familjearbetare i LFF

PROFETEN SOM FLYDDE GUD

ETT PAR AV DE MEST KÄNDA karaktärer i Bibeln är Jona och fisken. Men i Jona bok, där de återfinns, är huvudpersonen ändå en annan – Gud själv. Vilken tur! Om huvudpersonen vore den uppstudsiga profeten, eller ett djur, skulle vi inte få ut mycket av boken. Men nu får vi i stället se en tålmodig och nådig Gud som har kontroll över allt och som vill att alla ska bli frälsta. Boken ger uttryckligen ett eko av Guds Ord i Hese-kiel om att Gud inte har sin glädje i någons undergång.

I boken möter vi profeten Jona, Amittajs son. Enligt 2 Kung 14:25 var Jona hemma från Gat-Hahefer och verksam under kung Jerobeam II tid (793–753 f.Kr.). Det här

var en tid när hans eget land låg i ständig strid med assyrierna. Därför är det märkligt att Jona blir kallad till just assyrierna. Och ännu märkligare att han ska gå till deras huvudstad Nineve och profetera att den ska förintas på grund av människornas ondska.

Jona trotsar Herren och stiger i stället på en båt som reser i motsatt riktning. Under båtfärden blir det storm och skeppets man-
skap blir rädda. De vädjar till sina gudar för att få hjälp men de får ingen hjälp. Jona, den ende som känner Gud, ligger och sover. När manskapet väcker Jona får de veta att han flytt från himlens och jordens Herre och att Gud därför sänt stormen. Jona övertalar besättningen om att slänga ho-

Vidare visar boken hur Gud har kontrollen, även om vi är olydiga. Framför allt visar boken fram till Kristus som, i motsats till Jona, lydigt gick med budskapet till sina fiender.

nom i sjön. När de gjort detta lugnar stormen sig. Förskräckta och förundrade vänder sig dessa hedningar till Gud och börjar åkalla honom. Guds nåd för Jona är ändå inte över utan Gud räddar Jona genom att låta ett stort sjöodjur sluka honom. Efter tre dagar och tre nätter blir Jona uppspottad på stranden.

Uppe på land får Jona kallelsen igen: *bege dig till Nineve!* (Jona 3:2) Denna gång beger sig Jona till Nineve. Han går in i staden och profeterar fem ord på hebreiska: *om fyrtio dagar skall Nineve bli ödelagt*. Av denna korta predikan kom folket till besinning. De omvände sig i säck och aska. Man befallde att till och med djuren skulle klä sig i säck och aska!

Vi lägger också märke till att händelsen i Nineve inte handlar om Jona. Han ville ju helst se fiendens undergång. Men det ville inte Gud. När folket ångrade sig och omvände sig skonade Gud staden. Och vad är Jonas respons? Jo, han blev arg på Gud och

berättar att det var just på grund av att han visste att Gud var en nådig Gud som han inte ville gå från första början. Historien slutar inte där utan den sätter även oss att fundera. När Jona sitter utanför Nineve för att se om Gud förgör staden låter Gud en ricinbuske skjuta upp för att ge Jona skugga. Dagen efter låter han busken torka bort så att skuggan plötsligt försvinner. Jona blir arg på Gud över att han gjorde så. Men Gud ställer honom en fråga – liksom frågan ställs till oss: du bryr dig om ricinbusken som du inte har gjort något arbete för, skulle inte då jag bry mig om alla som jag skapat och som är på väg mot evig undergång?

Detta är bokens kärna. Gud kallar alla människor, oberoende av till vilken folkgrupp de hör. Samtidigt kallar han oss, som hört evangeliet, till att gå ut med det. Vidare visar boken hur Gud har kontroll även om vi är olydiga. Framför allt visar boken på Kristus, som i motsats till Jona, lydigt gick med budskapet till sina fiender. I stället för att hoppas på människornas undergång tog han själv domen då han likt Jona låg tre dagar och tre nätter i jordens djup.

1. Läs Jona 2:7. Varför kunde man säga att denna vers är en profetia om Jesu död och uppståndelse?

2. Läs Matt 12:38–43 samt Luk 11:27–32. Vad tror ni Jesus menar med att män från Nineve ska träda upp mot dem som förkastar Jesus och bli dem till dom? +

Toni Heikkilä

GUDS LAG

SERIE: CENTRALA ORD I BIBELN

I BIBELN FINNS Lagen given i olika former, bl.a. de tio budorden. Bland judarna kallades också de fem Moseböckerna »Lagen«. Ibland kunde man med »Lagen« mena hela Gamla Testamentet.

Vad är då innehållet i Guds lag? Det är sammanfattat i ord sådana som dessa: »Ni skall vara heliga, ty jag, HERREN, er Gud, är helig.« (3 Mos 19:2, 11:44) Guds lag vill alltså visa oss att Gud är helig, oföränderligt helig och rättfärdig. De människor, som i skapelsen utgick ur Guds hand, var också heliga, och att de alltid skulle vara sådana. Men nu är en sida av syndafallet just det, att människorna frivilligt och självsvåldigt övergav helighetens och lydnadens väg. De blev oheliga, orättfärdiga och därmed också främmande för Gud.

Lagen hänger också samman med Guds förbund med sitt folk. Att hålla lagen var detsamma som att hålla fast vid förbundet, utkorelsen och löften. När folket däremot avföll från Gud, fick profeterna förkunna Guds dom över folkets olydnad och otro. Men de fick också förkunna ett nytt förbund. Detta var Guds motdrag för att rädda de fallna människorna. I det nya förbundet ville Gud upprätta den brutna förbindelsen genom att själv bära bördan av sitt folks missgärningar, så att det kan sägas: »det var våra missgärningar han bar.« (Jfr Jes 53:4–5)

Vad gäller nu i Nya Testamentets tid? Lagen är i Jesu mun ännu strängare än på Gamla Testamentets tid. Jesus säger: »Icke den minsta bokstav, icke en enda prick av lagen skall förgås, förrän det allt har full-

bordats.« (Matt 5:18; 19:17) Enligt så stränga krav kan ingen av oss fullgöra Lagen. Den dömer oss alla som syndare. Men Kristus har själv uppfyllt Lagen, helt och fullkomligt: »Han fullgjorde Vad vi borde Och blev vår rättfärdighet.« (Sv Ps 147:2) Därför gäller nu för vår frälsning och salighet detta: »Den rättfärdige skall leva av tro« (Rom 1:17) och »Den genom Kristus rättfärdige skall leva«. Detta är det nya förbundets innehåll.

Men vad blir det då av den stränga Lagen? Den fortsätter att döma oss, när och var och hur vi än felar, men den vill då också driva oss till Kristus och syndernas förlåtelse. Detta är dock endast den ena sidan av saken, nådens och troslivets sida.

Den andra sidan, som är den etiska och moraliska, är lika viktig: Lagen visar oss ständigt Kristi helighet, rättfärdighet och kärlek som ett mönster och en förebild för vårt liv. Detta blir till hjälp för oss, om vi som kristna vill inrätta vårt liv till kärlek och barmhärtighet i förhållandet till våra medmänniskor.

En rätt förståelse av Lagen och rätt undervisning om Lagen är därför en förutsättning för att vi som kristna skall kunna leva ett liv i helgelse. Helgelsen består ju i en daglig förnyelse av såväl tron som levnaden. +

Josef Imberg

Texten är hämtad ur boken *Kristna huvudord* (Kyrkliga förbundets bokförlag)

BILD: AARON BURDEN • UNSPLASH.COM

GUDS BARMHÄRTIGHET

OM GUD GER MIG SIN NÅD vill jag skriva ner några tankar om Guds barmhärtighet.

Gud har verkligen varit mig nådig då jag ännu får vara Hans barn.

Paulus kände sig ovärdig att kallas apostel eftersom han i sin otro hade förföljt Guds församling. Efter att Gud tog fast Paulus på vägen till Damaskus och slog honom med blindhet fick han genom Ananias handpåläggning sin syn tillbaka och blev ett så stort Herrens redskap att vi ännu får läsa och lyssna till hans ord. Vi får verkligen säga Gud vare tack och lov!

Jag är mycket trög att tala om Guds godhet åt människor jag möter på vägen och umgås med.

Till dig, min vän, som kanske läser detta vill jag säga att jag älskar dig och att Jesus älskar dig. Han vill att du blir frälst och salig

så att du för evigt får vara med i himmelen. Det behöver du aldrig ångra.

Gud må hjälpa mig och oss alla så att vi får vara med i den saliga skaran. Vi ber att Gud vår käre himmelske fader ännu ger många människor omvändelsens nåd medan det ännu heter i dag! Skynda dig Gud och hjälp mig och oss alla att tro och hjälp oss att vaka ännu en tid tills den stora saliga dagen randas för alla som väntar på Herrens Jesu ankomst! +

Helmer Hjulfors, Larsmo 10.7.2027

*Helmers tankar nedskrivna
medan han vakade vid sin hustru Ines
dödsbädd. Hon fick flytta till det
himmelska hemmet 12.7.2023.*

FRIVILLIG DONATION FÖR RADIO LFF

ATT PRODUCERA RADIOPROGRAM är tidskrävande och att fylla radions sändningar med bra program kräver mycket resurser. Radio LFF har många lyssnare och programmen är omtyckta. Därför vill vi gärna satsa ännu mera på radioverksamheten framöver. Eftersom vi saknar inkomstkälla för radion vänder vi oss till er lyssnare med önskan om ett frivilligt bidrag för radioverksamheten på 20 euro/hushåll/år.

Du kan lyssna på Radio LFF i Jakobstadsregionen live via 98,0 MHz eller via internet. Vi sänder måndag–fredag kl. 6.30–22.00. På helgerna oftast kl. 8–20. Program som sänts sparas i arkivet på LFF:s hemsida och kan även lyssnas på i efterhand. I arkivet finns nu över 1 000 program.

I radion sänds morgon- och kvällsandakter, bibelläsning samt läsningar ur andaktsböcker. Predikningar sänds från helgssammankomster och stormöten. Vi gör undervisningsprogram i kristen tro och program kring speciella teman såsom musik, äktenskap och föräldraskap. Vi har program där olika personer samtalar kring Bibeln och det kristna livet. De flesta av våra program är svenskspråkiga men en del program är på finska eller engelska. Vi har även barnprogram och program som riktar sig till ungdomar.

De flesta av programmen möjliggörs tack vare frivillarbete. Ifall du vill vara med och göra radioprogram får du gärna kontakta LFF:s mediaassistent **Robin Heikkilä** (040 355 9980, robin.heikkila@lff.fi) eller Radio LFF:s ansvarige redaktör **Vesa Pöyh-täri** (044 217 5410, vesa.poyhtari@lff.fi). Vi behöver fortfarande också fler musikinspelningar av psalmer och sånger.

Vi lämnar också detta arbete i Guds händer! Kom gärna ihåg i förbön de som på olika sätt arbetar för radion.

Inbetalningar kan göras via bankkonto eller MobilePay.

Bankkonto:

- Mottagare: LFF Media
- Kontonummer: FI36 5567 0720 0193 83, OKOYFIHH
- Referensnummer: 5432

MobilePay:

- MobilePay-nummer: 92368
- Meddelande: Radio LFF

Olav Vikström,
ordförande i LFF:s styrelse

**Vill du lyssna på tidigare
radio-program?**

Besök adressen
<https://www.lff.fi/radio-arkiv/>

GRUPPRESA TILL USA SOMMAREN 2024

Intresset för gruppresorna till USA håller i sig. Nästa resa går till delstaten Washington på USA:s västkust inkommande sommar 23.6–9.7.2024.

Under resan har vi möjlighet att:

- se en oerhört vacker del av USA. Här finns storslagna berg och vulkaner, Columbiafloden och Stilla havet, städer och landsbygd,
- bekanta oss med amerikansk kultur och vardag. Vi bor i familjer, besöker om möjligt en rodeo, firar Fourth of July m.m.,
- dela gemenskapen med kristna vänner och bekanta oss med deras församlingar och församlingsliv. Vi deltar i ALC:s årliga sommarmöte som ordnas i Hockinson Apostolic Lutheran Church 27–30.6.

Resan sker med buss från Jakobstad till Helsingfors-Vanda flygplats och därifrån vidare med flyg till Portland. Gemensamma utfärder och sightseeing i USA sker med buss och kan innehålla hotellövernattningar.

Anmäl dig senast 30.11.2023. Anmälningar har redan börjat strömma in – anmäl dig snabbt för att försäkra dig om en plats! Varmt välkommen med!

För mera information och anmälan:
Anna-Karin Snellman (050-525 8336, anna-karin.snellman@multi.fi),
Fredrik Snellman (044-241 0530, fredrik.snellman@multi.fi)
Marianne Asplund (040-562 4788, marianne.asplund@gmail.com)

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 39 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 40 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 9 2261041 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrasveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

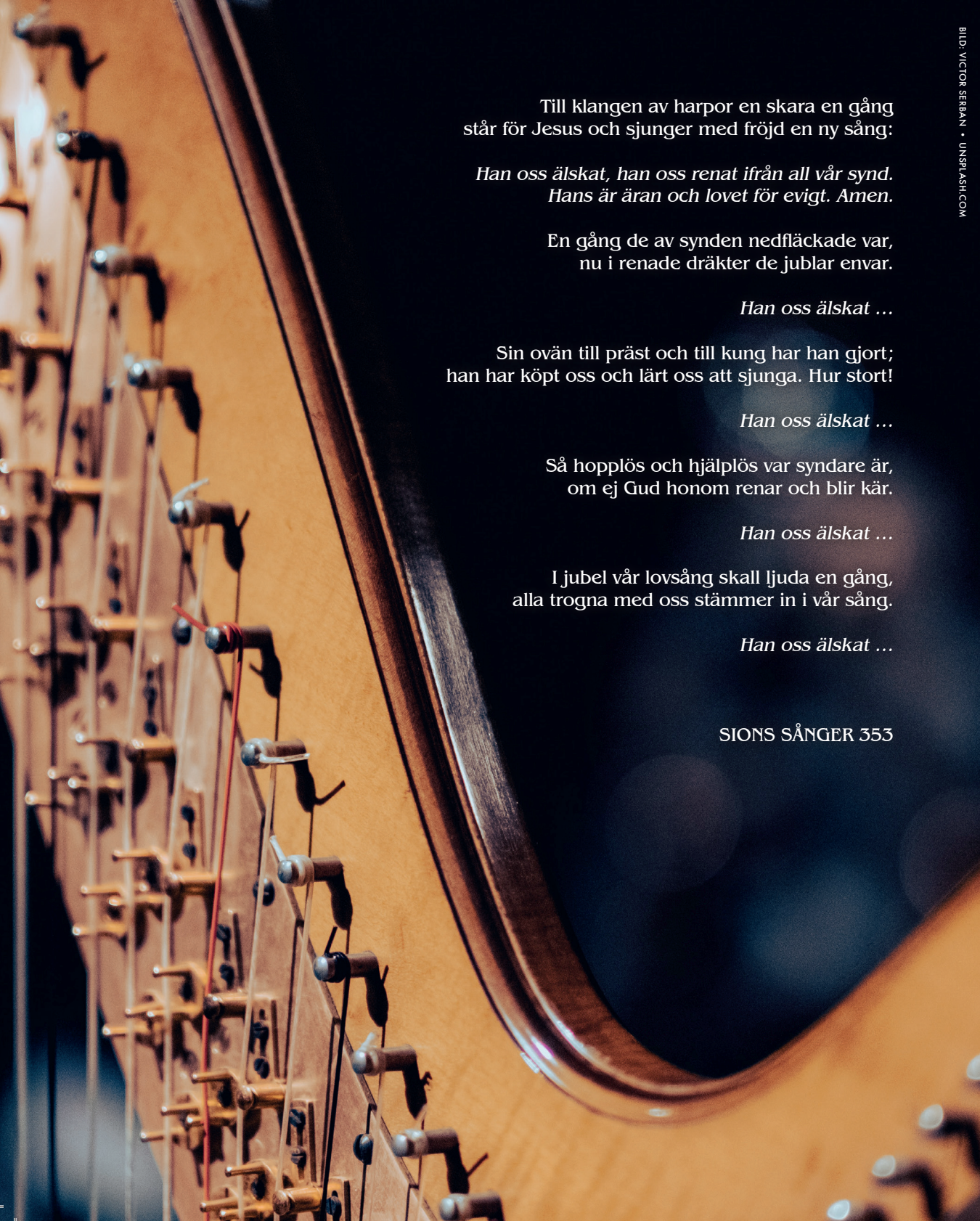
TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

A close-up, low-angle photograph of a harp. The image shows the intricate wooden frame and the numerous strings, some of which are held in place by small wooden pegs. The lighting is warm, highlighting the natural wood grain and the texture of the strings. The harp is positioned diagonally across the frame, with the top left corner showing the upper part of the instrument and the bottom right corner showing the lower part.

Till klangen av harpor en skara en gång
står för Jesus och sjunger med fröjd en ny sång:

*Han oss älskat, han oss renat ifrån all vår synd.
Hans är äran och lovet för evigt. Amen.*

En gång de av synden nedfläckade var,
nu i renade dräkter de jublar envar.

Han oss älskat ...

Sin ovän till präst och till kung har han gjort;
han har köpt oss och lärt oss att sjunga. Hur stort!

Han oss älskat ...

Så hopplös och hjälplös var syndare är,
om ej Gud honom renar och blir kär.

Han oss älskat ...

I jubel vår lovsång skall ljuda en gång,
alla trogna med oss stämmer in i vår sång.

Han oss älskat ...

SIONS SÅNGER 353